

DREAMWORKS

EVEREST DE JONGE YETI

PEARL

HET VERHAAL VAN DE FILM

Hoofdstuk I

De ontsnapping

Dr. Zara's lab in het gebouw van Burnish B.V. was een felverlichte ruimte in de donkere onderzoekskelder. Ze zat aan haar bureau met op haar schouder haar huisdier Daphne, een springmuis. Het gekrijs en geschetter van de labdieren in de naastgelegen ruimtes hielden de oortjes van het witte knaagdiertje constant in beweging.

Dr. Zara's pen tikte op haar bureau terwijl ze met een helder Brits accent in de telefoon sprak.

'Ja, meneer Burnish, de zaal is volledig uitverkocht,' verzekerde ze hem. 'Dit is de belangrijkste ontdekking van de eeuw en iedereen wil het zien.'

Ze draaide haar stoel en zat nu met haar rug naar de deur.

'Ja, de pers is erbij,' ging ze verder. 'Dit is uw grote dag,

meneer Burnish. U wordt niet teleurgesteld. Dat beloof ik.'

Daphne trok haar neusje op en draaide haar kop naar de deur. Haar zwarte ogen werden groot en ze piepte geschrokken.

Dr. Zara voelde dat de haren in haar nek overeind gingen staan. Ze draaide zich langzaam om en zag de logge, harige vorm van een gigantisch viervoetig beest in de deuropening staan. Hoe was hij uit zijn kooi ontsnapt?

Ze sprong overeind. 'Rustig, rustig...' Met geheven handen schuifelde ze langzaam naar de alarmknop. Het dier staarde haar roerloos aan met zijn ijsblauwe ogen. Zag ze daar nu boosheid in? Of angst?

Ze drukte op de alarmknop.

Wie-oe! Wie-oe! Wie-oe!

Mannen in witte jassen dromden het lab binnen en sloten het schepsel snel in. Allemaal hielden ze een lange metalen staaf met een gevorkt uiteinde vast; een stroomstok.

'Wie heeft de kooi open laten staan?' schreeuwde Dr. Zara.

'Blijf daar!' waarschuwde de beveiligingschef.

Het beest was snel, glipte langs de bewakers en rende de gang in, waar rode lichten flitsten. Deur na deur sloeg achter hem dicht terwijl hij in de richting van de uitgang vluchtte. Met een laatste stoot energie stormde hij door een deur naar het buitenterrein.

Hij voelde koude regen op zijn vacht en stopte om om zich heen te kijken. Gazen hekken versperden hem de weg en felle zoeklichten zwiepten heen en weer op zoek naar hem.

Zoekend naar een uitweg rende hij het terrein rond. De gewapende mannen omsingelden hem weer en deze keer kon hij geen kant op. Hij liep achteruit tegen het hek aan en kreeg een schok. Toen zag hij het bordje met de bliksemschicht erop. Het beest wist wat dat betekende. Als hij zou proberen in het hek te klimmen, zou hij geëlektrocuteerd worden.

‘Oké, sluit hem langzaam in,’ zei Dr. Zara tegen de bewakers. ‘Geen onverwachte bewegingen.’

De kleine Daphne was bang en verschool zich onder de paardenstaart van de zoöloog.

Het grommen van het beest ging over in een laag, trillend gebrom. Zijn vacht gaf een soort blauwig licht. Dr. Zara’s ogen werden groot van angst.

‘Wat gebeurt er?’

Krak! Een bliksemschicht raakte een van de zoeklichten, waarna het glas regende. Dr. Zara hield instinctief haar handen boven haar hoofd en bracht zichzelf in veiligheid onder de portiek. De bewakers deden hetzelfde.

Dr. Zara draaide zich om naar het beest... maar het was verdwenen. Door een gapend gat in het opengereten hek was in de verte alleen een bedrijvige Chinese stad te zien.

‘Wie gaat het aan meneer Burnish vertellen?’ vroeg de beveiligingschef.

Ze wierp hem een boze blik toe. Meneer Burnish zou niet blij zijn.

Ze moest het dier vinden, en snel. Falen was geen optie.

